Şaka

BAHAR DOLUSU !...

No 125

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

HARP LOKANTASI

Müşteri — Hesap istiyorsunuz amma, ben yemek yediğimden emin değilim ki...

— Rica ederim doktor, beni başka koğuşa verin.
— Niçin, yoksa hastamızdan memnun değil misiniz?.
— Bilmem amma, galiba ben onu memnun edemiyeceğim...

— Aman şu konferansı hemen bitirin.. dinleyicileri uyandırmak için çocuk, horoz taklidi yapacak!..

— Hakikaten çelik gibi sağlam bir karakteri var.. Pahalılığa rağmen sigara içmekte devam ediyor.

— Bu ne biçim otomobil yahu?..
— Ne şaşıyorsun, bizim generalin arabası.. cepheden geliyor..

— Ne hakla kocamın yerine geçiyorsunuz, rica ederim, yarın sabah erkenden gidiniz..

Kadın — Aman doktorcuğum, rica ederim kocamı biraz daha sıkıştırın. Göbeğinin yüzünden tramvaya binemez oldu..

Sene 3 : Cilt 5 No. 125 FİYATI 10 KURUŞ. Perşembe 25 Mart 1943

SAHİBİ :
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane:
İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi : İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI
Türkiye için
Seneliği 500, Altı ayhğı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.
Yabancı memleketlere Seneliği
600, Altı aylığı 300 kuruştur.

✲ HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ✲

YİRMİ KİLODAN AŞAĞI KUZU KESİLMİYECEK..

134

(Gazeteler)

Müşteri — Kuzuların fazla körpe galiba?..
Kasap — Ne diyorsun bayım, tam çağında.. yirmiden aşağı değil...

HAFTANIN ŞAKASI

KARNESİZ GIDA !...

BİR Fransız gazetesinde şöyle bir karikatür gördüm : Bir çocuk bahçesinde bir sütnine oturuyor ve kucağındaki çocuğa meme veriyor. Karşısında, ayakta, yaşlıca bir adam elinde bir güğüm, rica ediyor :

— Karnem yok, diyor, lûtfen bana südünüzden 250 gram kadar verir misiniz ?

Bu karikatür bana Guy de Maupassant'ın çok sevdiğim bir hikâyesini hatırlattı :

Bir tren kompartimanında, karşı karşıya oturmuş bir kadın ve bir erkekten başka kimse yoktur. Birbirini tanımazlar. Kadın genç ve gürbüzdür, erkek zayıf ve yorgun.

Biraz sonra kadın, elini göğsüne götürerek, sancılanmış gibi kıvranmıya başlar. Ó kadar müthiş bir ıstırap içindedir ki yüzü kıpkırmızı kesilmiş, gözleri büyümüştür. Erkek sorar, Kadın sıkılır, bir şey söyliyemez, nihayet itiraf eder : Evinde henüz süt emen bir çocuğu vardır; aksi gibi şimdi südü göğsüne hücum etmiştir. Meğer bu dayanılmaz, öldürücü bir sancı imiş. Kadın inliyerek kıvranmıya devam eder. O zaman, çare yok, erkek müsaade alır, kadının önüne diz çöker...

Hikâyenin en güzel kısmı bu sahnenin tasviridir.

Nihayet kadın kurtulur ve teşekkür eder. Halbuki... **Erkeğin teşekkür etmesi lâzımdır.** Çünkü... Meğer... Adamcağız iki gündenberi açmış !

Avrupa ahalisi de bu adamcağızın durumundadır. Karnesiz tedarik edilebilen bir tek gıda maddesi ana südünden ibaret. İşte bunun için Avrupa halkının anasından emdiği süt burnundan geliyor !

●

İNSAN KALBİNİN İÇİ

YİNE Fransada, geçen dünya harbinde yaralanan bir adamın sağ kalçasına giren bir kurşun, bütün vücudünde gezintiye çıkmış, karaciğeri geçmiş, yürümüş, nihayet kalbin aşağı nahiyesine gelerek 28 senedenberi orada kalmış.

«Her yiğitin yüreğinde bir arslan yatır» derler. Bu yiğitin yüreğinde de bir kurşun yatıyor. Kimbilir ikinci dünya harbinden sonra, yiğitlerin yüreğinde ne acayip şeyler yatacak : Kurşun, demir, bakır ilâh...

Eskiler ne keyif ehli adamlarmış, gönüllerini sevgililere tahsis ederlermiş :

Yan gel sarayi dilde her ay ey hayali yâr,
Badihava bu hâne senindir kirası yok.

Gönüllerinde sevgililerinin hayali yerine kurşun taşıyan insanların dünyasından ne hayır beklersiniz?

●

HANGİ KADIN VARDIR Kİ.

FAKAT sevmekten de, öldürmekten de vazgeçemiyenlere hâlâ tesadüf ediliyor : Yine Fransada, Marsilyada, Paul Hautier adında ve 24 yaşında bir adam, kıskançlık yüzünden, karısını boğmuş, soğukkanlılığını kaybetmeden, kadıncağızı yatağa yatırmış, cenaze tuvaletini yapmış ve Avinyon'a kaçarak bütün geceyi ormanda geçirmiş. Ertesi gün Marsilyaya döner, güzel bir çelenk yaptırır, eve gelir, çiçekleri karısının ölüsünün üstüne koyar ve gider polise teslim olur !

Hangi kadın böyle ölmek ister, fakat hangi kadın bu kadar sevilmek istemez ?

●

İLK TAHMİNLER

TIB Fakültesinin hastanelerinden birinde, pansıman odasında, profesör, talebelerine vücudünün bir kısım kemikleri ezilmiş bir hastayı göstererek sordu :

— İlletin sebebini söyler misiniz ?

Talebeden biri :

— Belli... dedi, tramvaya binmiş:

Başka biri düzeltti :

— Hayır... **Tünele** !

Daha uyanık bir talebe, atıldı :

— Bilemediniz, dedi, yerli mallardan basma almış !

Server Bedi

SİNEMA İLÂNLARINDA KURU GÜRÜLTÜ 135

— Kuzum, niçin «halk biribirine giriyor» diye yazmışlar..

— Herhalde halkı sinemaya sokmak için olmalı..

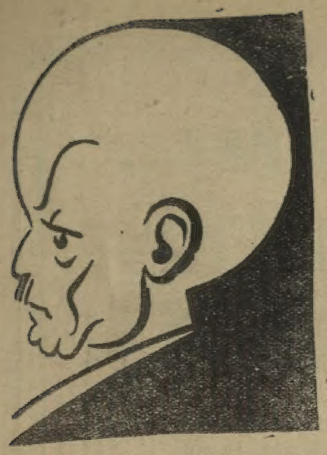

AHMET HAŞİM'DEN FIKRALAR

★★★

TEHLİKE

Merhum Ahmet Haşim, çok kuvvetli bir şair, çok nüktedan bir konuşucu, fevkalâde keskin dilli bir zekâ idi. Hiçbir zaman itiraf etmediği ıstırabı, güzel bir erkek, daha doğrusu erkek güzeli olmayışı idi.

Bir gün, geç vakit Kadıköyüne dönerken, sadece merhabası olduğu bir genç hanıma vapurda rasladı. Çıkacakları sırada Haşim sordu :

— Sizi devlethanenize bırakayım mı ?.

Kadıncağız, hiçbir maksat gözetmeksizin :

— Bakın bu olamaz işte. Siz tehlikeli bir adamsınız !.

Deyince Haşim dayanamadı. Acı bir tebessümle :

— Aman hanımefendi, dedi, bendenize iltifat buyuruyorsunuz !.

— Bal yiyen bir adam çıldırmış..
— Vah zavallı.. baldan ziyade fiyatından olsa gerek..

Genç kız — Ne diye altı mantar ayakkabı almadın da alüminyum aldın?.
Evli kadın — Aklın ermez.. bunlar daha ağırdır..

●

MEYVA

Devrin kabiliyetsiz şairlerinden biri, bahçedeki armut ağacına kendini asmak suretile iki defa ölüme teşebbüs eder, her ikisinde de ağacın dalı budağı yerlere iner.

Vak'ayı Haşime yetiştirirler; Haşim gülerek :

— Ne yapsın zavallı ağaç ; der, ne de olsa gevrektir, meyvanın bu kadar olgununu çeker mi ?..

BİT

O sıralarda komünist geçinen şairlerden birine, Haşim fena içerliyordu. Bir mecliste yine o bahis açılmıştı. Hazır bulunanlardan biri :

— A canım, dedi, bunun size ne zararı var ?. Bırakın edebiyatımızda birkaç da komünist şair bulunsun !.

Ahmet Haşim hiddetle yerinden fırladı :

— Sorarım size beyefendi, dedi, başımızda yalnız bir tek adet bit olsa, bırakın zavallı hayvan başımda bulunsun der miydiniz ?..

●

TEDAVİ

Bir gün, tanıdıklarından genç ve güzel bir kadın Ahmet Haşime başağrılarından şikâyet ediyordu. Ahmet Haşim lâf olsun diye :

— Şiir dinleyin, geçer !.

Dedi. Birkaç gün sonra, aynı kadına sokakta rasladı. Kadın şairi görünce âdeta koşarak yanına geldi :

— Teşekkür ederim üstat, tedaviniz sayesinde muannit başağrılarımdan kurtuldum...

— Ne tedavisi canım ?..

— Başağrımı geçirmek için şiir dinleyin demiştiniz ya... Ben de «.....» e her gün yarım saat şiir okutuyorum..:

Adı geçen adamın genç ve yakışıklı olduğunu hatırlıyan Haşim :

— Eğer, dedi, doktorluğumun bu kadar tesirli olacağını önceden tahmin etseydim, sizi bizzat tedavi ederdim !..

●

MALİK OLMAK

Yine bir mecliste, hazır bulunan kadınlardan biri, şair Ahmet Haşimi kızdırmak kastile, sırasını getirip :

— Erkeklerin hepsi biribirine benzerler.. Hiçbir şey sarfetmeden her şeye malik olmak isterler...

Dedi. Zeki şair, maksadı anladığını gösteren bir gülümseyişle mukabele etti :

— Kadınlar da hep biribirinin aynidir hanımefendi... Onlar da hiçbir şeye malik olmadan sade sarfetmek isterler...

●

Fikirler:

★ Âşıkın kör gözü görmez amma, gönlü görür.

★ Hayvanların sevkı tabiîsi ekseriya insanların aklından üstündür.

★ Akıllı bir zevce aptal bir metresten daha iyi sayılır.

★ Güzellik ve çirkinlik şahsa bağlıdır: güzel her şeyi güzel görür, çirkin de çirkin.

— Kocan baharlık birşey yapıyor mu?
— Hayır.. şimdilik kavgasını yapıyoruz!..

ORTADA

●

Üç arkadaş yolda gidiyorlardı. En sağdaki ortadakine:

— Kuzum, abdal mısın, sersem misin nesin?.

Diye çıkıştı. Ortadaki kemali safiyetle cevap verdi:

— **Bilmem amma, galiba ikisi ortasındayım..**

DERS

●

Muallim Cevadı ayağa kaldırdı:

— Söyle bakalım.. arkanda cenup, önünde şimal, solunda garp var.. ya sağında?..

Cevat sağına bakmadan bilgiç bir tavırla cevap verdi:

— **Ali var efendim!.**

MİŞON!...

Yazan :
NECDET RÜŞTÜ

Mişon'un çalmada, vurgunda büyüktür hüneri,
Ona seçsem yeridir soy adı ben Vurguner'i.
Hileden kalmadı bir lâhza ticarette geri;
Ne fazilet, ne ilim.. On para etmez ciğeri:
Ona insan denemez.. Sade çalıp durdu Mişon,
Yedi Mehmet kuru ekmek, cebi doldurdu Mişon.

★

Tanrı birdir.. dese hattâ, inanılmaz sözüne,
İftira onda hesapsız ve yalan bir düzüne,
Cimridir, yoksa paran ölse de bakmaz yüzüne;
Gözlüğün camları eskir.. diye takmaz gözüne.
İhtikâr yaptı ve andırdı bir aç kurdu Mişon,
Yedi Mehmet kuru ekmek, cebi doldurdu Mişon.

★

Ona Türk yurdu vatandaş diye açmıştı kucak,
Yine gönderdi o İspanya'ya çok akçe kaçak,
Sandı saf halkı soyup kendi de bir gün kaçacak.
Şimdi saklanmaya lâkin arıyor gizli bucak :
Vermesem vergi.. diyip her şeye baş vurdu Mişon,
Yedi Mehmet kuru ekmek, cebi doldurdu Mişon.

★

İktisaden bizi mahvetmeğe azmetti bugün,
Dedi: Musa!.. Dirilip hileci kavminle öğün!..
Çıktı herşeyde fiyatlar; sevinip yaptı düğün;
Bukadar kan ememez milyarı hattâ sülüğün:
Böyle, içten kemirip, yurda tuzak kurdu Mişon,
Yedi Mehmet kuru ekmek, cebi doldurdu Mişon.

★

Milyoner olsa da açtır, onu zannetme doyar,
Yüzü bir dünyada kızarmaz; yılışır, maske koyar,
Ne yalanlar kıvırır, gözleri pek usta boyar,
Yüzde yüz faiz alır, yoksulu dehşetli soyar.
Yağlı bir müşteri bulsun, satacak yurdu Mişon,
Yedi Mehmet kuru ekmek, cebi doldurdu Mişon.

★

Herkesin bağrı bu aç gözlü hasisten yaralı,
Yuttu el hakkını yıllarca; bu yüzden paralı.
Duruyor caddede iratları bak bir sıralı,
Oldu vurguncuların yurtta nihayet Kıralı.
Para hırsile yanıp, kendini çok yordu Mişon,
Yedi Mehmet kuru ekmek, cebi doldurdu Mişon.

Necdet Rüştü

VARLIK VERGİSİNDEN SONRA...

NE SİHİRDİR NE KERAMET, ELÇABUKLUĞU MARİFET!...

SEBZE FİYATLARININ PAHALILIĞİ DEVAM EDERSE..

— Ne o bayan, çiçeklere dikkatli dikkatli neden bakıyorsun?.

— Bu gidişle tencereye ne zaman girecek diye...

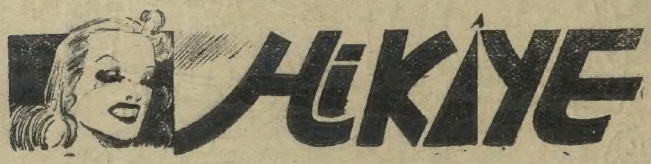

Cennet ve Cehennem !...

Yazan : **Cemil Cahit Cem**

Akif Bey, akşam yemeğinden sonra gazetesini okumıya dalmıştı. Nimet Hanım sofrayı toplarken lisenin son sınıfındaki oğulları, Recai, birden söylendi :

— Baba !? Bugünlerde fevkalâde bir kitap okudum !.

Baba, gazetesini dizlerine indirdi :

— Ya ?! Neymiş adı bakalım ?

— Cennet ve Cehennem !.

Akif Bey yüzünü buruşturdu :

— Cennet ve Cehennem mi ? Böyle şey de okunur mu a oğlum ?

Tekrar gazetesine dalmıştı. Fakat Recai ısrar etti:

— Yok baba . Hemen öyle aleyhinde bulunma.. Sahiden güzel kitap.. Bilirsin ki ben çok okurum...

Baba, artık gözlerini gazetesinden ayırmaya lüzum görmeden :

— Çok okuduğunu bilirim.. Bilirim amma, eline ne geçerse, kese kâğıdına varıncıya kadar bir sürü abur cubur okuduğunu da bilmez değilim... Zaten başkasının tavsiyesile kitap okumak âdetini, seneler var ki terkettim..

— Fakat bu kitabı sahiden okumalısın baba.. Vak'a 2000 yılında geçiyor.. Çok enteresan.. Okumıyan kimse kalmadı âdeta..

Akif Bey, gözlerini gazetesinden ayırmıya kıyamadı: .

— Daha iyi söylüyorsun ya.. Bir kere herkesin okuduğu kitaplardan hiç hoşlanmam.. Zaten adında bile meymenet yok. Benim gibi bir insan, bana cennetten ve cehennemden ne alatacak ? Üstelik 2000 yılında geçen bir vak'a.. Dam üstünde saksağan, beline vurdum kazmayı gibi bir şey... Ben, şimdiki zamanda yaşadığımı unutmıya, pek te niyetli değilim doğrusu...

Recai :

— Tuhaf söylüyorsun baba!. diyecek oldu.

Fakat annesi söze karıştı :

—Bırak oğlum.. Elbette babanın bildiği bir şey var ki okumak istemiyor.. Değil mi ya ?. Sonra bilirsin ki baban, kendisine tavsiye edilen kitaplardan hiç hoşlanmaz.. Okuyacağı kitabı kendisi bulup, meydana çıkarmak ister...

Bu sözler, genç liselinin ısrarlarını eritmeğe yetmişti.. Yemekten sonra radyo dinlediler. Öteden beriden konuşuldu ve bir daha kitap bahsi açılmadı.

O pazar Hikmet gelmişti. Hikmet, Akif Beyin ağabeysinin oğluydu. Oldukça ad yapmış bir gazeteciydi.. Bilhassa edebî tenkitleri çok beğenilirdi. Bir ara, amcasına :

— Ha, sahi amca, dedi, sen kitap meraklısısındır. Sana mükemmel bir kitap tavsiye edeyim..

Akif Bey, bu tavsiyeden iyi bir netice çıkmıyacağından emin, yüzünü ekşiterek sordu:

— Neymiş o kitap ?

— Cennet ve Cehennem ! Harikulâde bir şey.. Yepyeni bir müellif, Fakat gayet olgun .

Akif Bey, kötü kötü söylendi :

— Adını duydum.. Geçenlerde bahsi olduydu..

— Okudun mu ?

— Hayır okumadım..

Hikmet :

— Öyleyse oku amca dedi. Ben sana getirecektim amma, matbaada unutmuşum.. Zaten epeyce de kalın bir şey..

Akif Bey:

— Oo.. Öyleyse iyi ki getirmemişsin ! dedi. Geçenlerde bir gece, yatakta böyle kalın bir kitap okuyayım diye bir tarafıma inmeler iniyordu az kalsın !.

Hikmet güldü :

— Canım bir kitap ta kalınlığı için reddedilir mi a, amcacığım ?.

Akif Bey, hafif tertip içerlemişti :

— Neyse !. dedi. Herhalde başkalarının tavsiye ettikleri kitapları okumadığımı sana da bir kere söyliyeyim de...

— Sen bilirsin !.

Cennet ve Cehennem bahsi tekrar kapanmıştı.. Üç beş gün, lâfı edilmedi. Bir akşam,

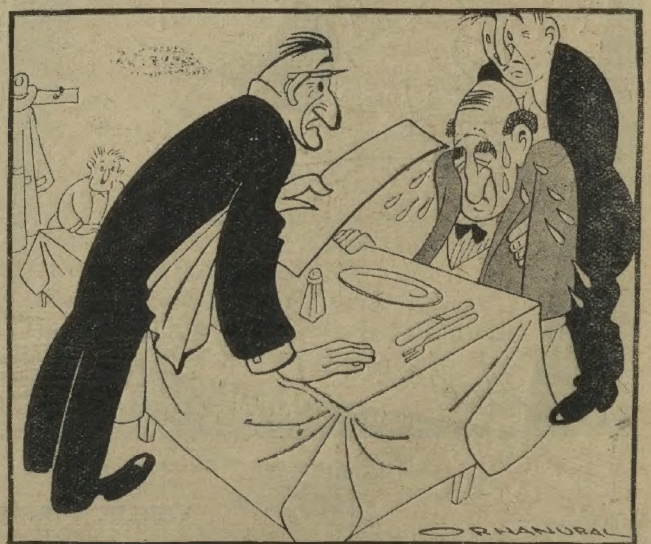

— Birdenbire (liste) yi görünce bayıldı..

— Ya.. unutulan varlıklılardan birisi demek...

Çokbilmiş'in cevapları

● ATASAGON, KONYA : Tıbbiyeliler bayramı ne demektir?.

Ç : Onu ben de merak ettim. Fahrettin Kerime sordum, Delilik dedi; Mazhar Osmana sordum, apartıman diye cevap verdi ; Neşet Ömere sordum, dahilî bir hastalıktır yani, şifası yoktur, bir nevi kefaret demektir dedi. Niçin üstadım ? deyince şu cevabı verdi :

— Her sene verdiğimiz kurbanlara ait azabı şenlik maskesi altında örtmeğe çalışıyoruz yani !..

● ALİ MERAKLI, NAZİLLİ : Ben kumaş fabrikasındayım, yani, fabrika nedir az buçuk çakarım. Bu Amerikalılar kurşun gibi top yapıyorlarmış, doğru mu ?.

Ç : Eğer şirin sivil amiralımız yazdıysa doğrudur. Her ne kadar denizciler atıcıdır derlerse de inanmayın. Bizim amiral topu topu bir kerecik top attı. Amerikaya ait söyledikleri muhakkak gördüğü şeylerdir. Hem bunda şaşacak ne var ? Bizde de bir taraftan eşek sokup öbür taraftan sucuk çıkaran fabrikalar yok mu ?..

● HAYDAR ŞANSSIZ, ÜSKÜDAR : Serbest ekmek satışı ne zaman başlıyacak ?.

Ç : Bu meseleyi Belediye Memurlar Kooperatifine havale etti. Memurlar kooperatifi demek bu iş ancak harpten sonra olabilecek demektir. Binaenaleyh, karnenizle geçinmeğe bakın...

● ALİ DAĞITMAN, KÖPRÜ : Gazete fiyatlarına zam olacakmış diyorlar...

Ç : Olamaz öyle şey. Gazete fiyatlarına zam demek patronların gazeteyi hazırlıyanların ücretlerine yeniden zam yapması demektir. Gazete patronları meydanda : Bu zammı Halil Lütfi mi yapacak Ethem İzzet mi ?. Yoksa Velit Ebüzziya mı ?.

● ANKARA, TEVFİK TAŞKAN: Bu yıl sınıfını geçeyim geçmeyim okulumu terkederek serbest bir hayata atılmak istiyorum. Bu düşünceme ebeveynlerim itiraz ederek ille okulda okumamı ısrar ediyorlar. Ne dersiniz ?

Ç : «Ebeveynlerinizin» dediğini yapın derim.

Çokbilmiş

— **Önümüzdeki hafta şehrimizde balıkların bollaşacağını söylüyorlar..**

— **Tabiî.. Nisan şakaları başlıyacak da ondan.**

---

yemekte, Mustafa, söze karıştı..

Mustafa, Akif Beyin küçük oğluydu, orta mektebi bu yıl bitirecekti.

Mustafa söze karıştı ve :

— Baba !. dedi. Bugün öğretmen bize bir kitap tavsiye etti !.

Akif Bey yan gözle gazetesinden bakarak söylendi :

— Biliyorum, biliyorum !. Artık bana bu kitabın lâfını etmeyin !.

Çocuk, boş bulundu :

— Neden baba ?.

Akif Bey masaya bir yumruk aşketti. Yemek takımları acele ve kısa bir sving yaptı..

— Etmeyin! Adını bile duymak istemiyorum. Zorla değil ya; sinirime dokunmıya başladı.. İşte bu kadar..

Tabiî, sofrada tısss !..

Akif Bey tekrar söylendi :

— Sakın bu kitabı eve sokmıyacaksınız !.

Recai boynunu büktü :

— Ben almıştım.. Bizim kütüphaneye koydum.. Durup duruyor..

Akif Bey, oğlunu tersledi :

— Zaten kütüphaneyi de allak bullak etmişsiniz.. Orayı da bir düzeltmem lâzım..

Akif Bey, sık sık kütüphaneyi düzeltmekten bahsederdi. Fakat eli ne zaman değecek ! Gel zaman, git zaman, haftalar, hattâ aylar geçti. Bir pazar günü Akif Beyin eli değdi ve kütüphaneyi düzeltti. O akşam sofrada neş'eliydi :

— Bugün kütüphanede mükemmel bir kitap buldum !. dedi. İnsanın eli altında ne kitaplar duruyor da farkında olmuyor.. Fevkalâde.. Bayıldım âdeta.. Hiç te tanımadığım bir müellif halbuki.. Âdeta keşfettim kâfiri !..

Recai sordu :

— Adı ne baba ?.

Akif Bey, memnun :

— Cennet ve Cehennem !. dedi, sen de oku.. Tavsiye ederim !

Cemil Cahit Cem

NİŞAN YÜZÜĞÜ

●

Son Haberler gazetesinin Hanım Teyze sütununa bir mektup gönderen okuyucu, şu derdine çare soruyordu :

«Nişan yüzüğümden bir altın diş yaptırdım. Nişanı bozarsam, yüzüğü - yani dişi - iadeye mecbur muyum?»

— 18 —

— Evet amma, gece yarısı kıyamadan uyandırırsınız !.

— Ah gülüm... O anda aklımdan geçenleri bir bilse idin vallahi de billâhi de bana hak verirdin !. Amma bilemen ki.. Hoş bilmene de lüzum yok.. Ne ise bu bahsi bir tarafa bırakalım.. Bu akşam nereye gideceğiz güzelim ?..

— Bir yere gitmesek ne olur ?..

— Ah ne de alçak gönüllüsün ya... Rahatsız mısın yoksa..

— Hayır amma, insan içine çıkacak kıyafetim kalmadı...

— Neye kalmıyormuş ?. Kürklerin mi yok, esvapların mı eski ?..

Müjgân omuzlarını silkti :

— Ah siz ah... Eskidi diyen var mı ?. Daha beter : Hepsi demode... Yani modası geçmiş.. Bunun eskimekten büyük bir felâket olduğunu bir türlü anlamak istemiyorsunuz...

Paracan, başını kaşıdı :

— Şaka ediyorum güzelim.. Sen üzülme.. Hiç koskoca Paracan biricik Müjgânını böyle birkaç bin liralık posteki parçası için üzer mi ?. Sen sağ ol, yarın, olmazsa öbür gün gideriz... Hemen benim yanımda kürkçüne, terzine ısmarla canının istediğini bakayım !..

Müjgân işveli birgülümsemeyle ihtiyar zengine iltifat etti; sonra telefonu açtı :

— Alo.. Siz misiniz ?..

— Evet, benim hanımefendi !. Emriniz ?.

— Dün baktığım astraganla, kahve rengi lutr mantoyu hemen gönderin ...

— Başüstüne hanımefendimiz.. Faturasını yine ihtiyara mı gönderelim ?..

— (Yan gözle Paracan'a bakarak) hayır, buraya yollayın..

— Şimdi efendim !...

Müjgân ahizeyi yerine bıraktı.

— Tezrine bir şey demiyesek misin ?..

— Gittiğim zaman kendim söylerim.. İzin verdiniz ya, kâfi !

— Kurbanın olayım alay etme Müjgân...

Tam bu sırada kapı çalındı. Müjgân, birdenbire kapıya fırladı :

— Perihan, Perihan !..

— Açıyorum efendim..

— Koş bak, muhakkak kasabın çırağıdır...

Paracan müdahale etti :

— Sen üzülme dedim ya şekerim.. Bırak Perihan baksın.. Hizmetçi makulesinin işi gücü ne ki... Boşboşuna beslemiyoruz ya onu !..

Müjgânın içi içine sığmıyordu. Gelenin muhakkak Faik olduğunu tahmin etmişti. Allah vere de Perihan salona almasa.. Maamafih zeki kızdır...

İki dakika sonra Perihan göründü. Mânidar bir tebessümle :

— Kasabın çırağı gelmiş hanımefendi...

— Hesabını göreydin...

— Gördüm... Bakıyorum işte, amma, haber vereyim dedim.

— Peki, mersi !..

Bu teşekkür hakikaten içten gelme idi.

Ahmet Paracan, o akşam da sevgilisile yalnız kalamıyacağını sezinleyince, gitmekten başka çare bulamadı. Ancak, mutbağın önünden geçerken kulağına tanıdık bir kahkaha çarptı. Yavaşça kapıyı itip içeri daldı.

Faik bu şekilde, Paracanı karşısında görünce bir an ayağa kalktı. şaşkınlığını belli etmemek istedi. Perihan ise neye uğradızını anlıyamamış, kıpkırmazı kesilerek nerede ise vukua gelecek felâketi beklemeğe başlamıştı. Paracan gülümsiyerek :

— Kasabın çırağı bu mu ?.

Dedi. Perihan büsbütün kızardı. Paracan :

— Gel oğlum gel, hesabı ben görürüm, düş ardıma baka yım!..

Diyerek Faiki aldı, apartımandan çıktı. Genç adam düşünecek kadar vakit bulmaktan memnundu. Dışarı çıkar çıkmaz :

— Az daha bir çuval inciri berbat edecektiniz.

Dedi.

— O niye ?..

— Öyle ya.. Ya beni tanıdığınızı belli etseydiniz?..

— Emmedim ya.. Ona bak.. Peki ne işin vardı mutfakta senin?.

— Anlamadınız mı?. Hizmetçi ile işi uydurmuştum işte. Bayanlar hakkında tahkikat yapmanın ilk şartı hizmetçileri kazanmaktır.

Paracan, bu münasebet şeklinden daha çok memnun olmuştu. Zira, Faik genç olduğundan ne de olsa müphem bir kıskançlık duygusu, zaman zaman yüreğinde baş kaldırıyordu. Bu suretle o karkunun bir şeklinden daha kurtulmuş oluyordu.

Faik, tekrar eve döneceğini söyliyerek, İhtiyardan ayrıldı, Bu sefer mutfağa değil de, doğru salona geçti.

— Geçmiş olsun Müjgân!.

— Sana da Faik!.

Evet artık senli benli idiler.

— Faik!.

— Yavrum...

— Dün akşam başıma geleni biliyor musun ?.

— Biliyorum tabî... Hattâ telefon meselesi yüzünden az daha bu sabah yakalanacaktım.. Nereye gidiyoruz bu akşam ?.. Parkoteli mi ?

— Değil...

— Bir bara gidelim...

— Olur.. Paracan gelmez mi ?..

— Gelmez...

—O vakte kadar ne yaparız ?..

— Bilmem...

— Ben biliyorum...

— Haydi oradan.. Doğrusu hiç de nazik değilsin. Faik, Müjgân'ın daha fazla söylemesine mâni oldu.

XVIII

Hüsnü'nün, Seminerde başına gelenlerden tam iki gün sonra...

Yine ayni salon.. Yalnız tenha... Üç beş kişi var : Fedai Koç, Suzan Perkin, Gönül, Güzide Ergüven, Jerfi Okey, Cemal ve bir de Serap...

Uzun masanın etrafına dizilmişler.. Mecliste âdeta uhrevî bir sessizlik var.. Serap masaya elile vurarak ayağa kalkıyor :

— Suzan, sen reissin.. Ben davacı.. Fedi de...

— Tabiî suçlu..

— Evet.. Suçlu.. Gönülle Güzide ve Cemal jüri heyeti...

Cemal soruyor :

— Allahını seversen söyle Serap.. Ne diye bu saatlere kadar herkes işinden gücünden ediyorsun ?..

— Söyledim ya.. Yüksek muhakeme...

— Yes !. Amma, niçin ?. (İstihza ile) davanın sebebi ne ?..

— İzdivaç vadile bir genç kızı iğfal...

Bu itiraf üzerine her taraftan protesto mahiyetind bir «ooo !..» yükseldi. Serap âdeta heyecanlanmıştı..

— Fedi, kendini müdafaa et..

— İsnadı reddet Fedai.. İftira desene !.

Fedai, sakin ve mütebessim, bekliyordu. Suzan, reis yerindeymiş imiş, asık suratla söze karıştı :

— Celse açıldı.. Davacı davasını söyliyecek..

— Söyledim...

— O halde suçlu müdafaa etsin kendini..

— Böyle bir şey bahis mev-

zuu olamaz.. Ben kimseye izdivaç vadetmedim...

— Vay, inkâr ha ?.. İhsas ettin ya...

— Olabilir. Bir erkek bir kadından hoşlanır, bunu ihsas ederse bu izdivaç vadi demek değildir...

Reis müdahale etti. İki taraf sustu. Ötekiler gülmekten katılıyorlardı. Maamafih, reis, yani Suzan da davanın sonunu sabırsızlıkla beklemekte idi...

— Anlat işi Serap...

— İşte : Fedi bana kur yaptığı ve her şeyi vadettiği halde sözünde durmadı ve iki gün evvel başka kızlarla ciddî sözler konuştu, istikbaline ait tasavvurlar yaptı ve onları sinema gibi bu işler için fazla profesyonel yerlere götürdü.

— Yok canım..

— Vallahi inanılacak şey değil...

— Kimmiş bu, evet, kim...

— Kim ?..

Reis te sordu :

— Kim ?..

— Kim olacak, sen !..

Suzan, yerini Cemale terkederek çocuğun yanında yer aldı. Şimdi bu mühim mahkemenin celsesini Cemal idare ediyordu. Suzan söz istedi :

— Buyurun !..

— Bana isnat olunan suçu doğrusu pek isterdim amma...

— Hah hah hah hay !..

Serap'tan başka herkes avaz avaz haykırarak gülüyordu. Serap sapsarı oldu. Ciddî bir mahkemede imiş gibi telâşla :

— Amma, dedi, elimde yazılı vesikalarım var..

Reis söze karıştı :

— Davacının şahitlerini dinliyeceğiz !.. Susalım..

— Şahidim bir tek kişi, fakat burada değil.. Yalnız resmi ve yazılı tezkeresi var..

— Kim bu ?..

— Devam edecek —

KİM GENÇ
Görünmek istiyor?

Genç Hayvanların cild hüceyrelerinden istihraç ve "Biocel" tabir edilen yeni kıymetli ve cildi ihya eden hülâsa; meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşfedilmiş ve şimdi penbe renkteki Tokalon kremi terkibine karıştırılmıştır. Bunu her akşam kullanınız, siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Her sabah daha genç uyanınız Gündüzler için (Yağsız) beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. Cildinizi beyazlatup kadife gibi yumuşatır. Bu basit tarzı tedavi sayesinde her kadın 10 sene kadar gençleşebilir.

EN GÜZEL
KARİKATÜRLER
HİKÂYELER
FIKRALAR
ALBÜMÜ !...

ŞAKA, okuyucuları için memleketimizde daha eşi görülmemiş yepyeni bir albüm hazırlamaktadır.

En güzel, en hoşa gidecek ve her an okumaktan zevk duyacağınız nükte ve hikâyeler, karikatürlerle süslü olan bu albüm bir defa okunduktan sonra bir kenara atılıveren eserlerden değildir. Her zaman, her yerde, anlatılabilecek değerde, hoş, zarif, fıkra ve nüktelerle, zevkle seyredilecek karikatürlerle dolu olacağından elinizden düşürmiyeceksiniz.

PEK YAKINDA ÇIKIYOR..

Bayilerinize şimdiden ısmarlayınız.

ADEMİ İKTİDAR VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI
FORTOBİN
S. ve İ. MUAVENET VEKÂLETİNİN RUHSATINI HAİZDİR
HER ECZANEDE BULUNUR POSTA KUTUSU 228
REÇETE İLE SATILIR

GRİPİN
BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP
Nevralji, kırıklık romatizma ve bütün ağrılarınızı derhal keser.
İcabında üç kaşe alabilirsiniz.
Taklitlerinden sakınınız.

misafir gelince
SODALI LİKÖR
İKRAM EDİNİZ

TARİHTEN ÇİZGİLER

KÖPRÜ TAHSİLDARLARI

Tahsildar — Avucuma onluğu koyar gibi yaptın amma koymadın.. beni andavallı sanma.. ver onluğu çabuk..
Yolcu — Vallahi verdim, sen farkında olmadın..
Tahsildar — Vermedin.. eğer verdinse bıyıklarımı kazıtırım.
Yolcu — Ne diye yakama sarılıyorsun öyle?. Ben sana şimdi haddini bildiririm.
Tahsildar — Bana masal okuma.. haydi sökül meteliği..
Yolcu — Patladın mı bekle.. onluk bu.. sana mangır verecek değilim ya..
Tahsildar (Kaçan yolcuya bağırır) — Kaç bakalım.. sıkılma olmadıktan sonra.. sen yolcu, ben de köprücü iken seni yine enselerim..

DEVA

KAŞELERİ

Baş, Diş, Nezle, Grip, Romatizma

ve bütün ağrıları derhal keser.

Sıhhiye Vekâletinin ruhsatını haizdir. İCABINDA GÜNDE 3 KAŞE ALINACAK

Umumi Neşriyat Müdürü: Emin Uzman

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası.